

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— razglasi za nična sklepa Evropske komisije – Generalnega direktorata za okolje – z dne 24. junija 2013 in Evropske komisije – Generalnega sekretariata – z dne 3. septembra 2013, s katerima je bil zavrnjen dostop do uradnega opomina Komisije za začetek postopka zaradi kršitve obveznosti št. 2013/4000 zoper Zvezno republiko Nemčijo z dne 30. maja 2013;

— tožena stranka nosi lastne stroške in stroške tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeči stranki navajata štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do dostopa do informacij

Tožeči stranki najprej navajata, da je z izpodbijanim sklepom Komisije kršena njena pravica do dostopa do informacij iz člena 15(3) PDEU, člen 42 Listine o temeljnih pravicah, člen 10(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter člena 2(1) Uredbe (ES) št. 1049/2001⁽¹⁾. Tožeči stranki trdita, da navedene določbe stremijo k čim večji preglednosti in da je treba izjeme razlagati ozko. V skladu s sodno prakso je treba tudi strogo presojeti dokaze o resni ogrožitvi preiskave. Izpodbijana odločba teh zahtev ne izpolnjuje.

2. Drugi tožbeni razlog: pravno pomanjkljiva preučitev delnega dostopa

Tožeči stranki še navajata, da je pri preučitvi, s katero je Komisija le delno zavrnila dostop do informacij, napačna uporabila pravo. Premisleki v zvezi s tem, ki so navedeni v sklepu, so netočni in kršijo načelo sorazmernosti.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev zoper obveznost obrazložitve

Na podlagi tega izpodbijani sklep ne dosega meril za izpolnitev obveznosti obrazložitve.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 10(1), drugi stavek, Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin

Tožeči stranki še uveljavljata kršitev njune pravice, pridobiti informacije brez vmešavanja javne oblasti, ki izhaja iz člena 10(1), drugi stavek, Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

Tožba, vložena 2. oktobra 2013 – Nizozemska proti Komisiji

(Zadeva T-542/13)

(2013/C 344/123)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: J. Langer in M. Bulterman)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sklep Komisije C(2013) 4474 final z dne 18. julija 2013 o neuporabi nekaterih določb uredbe Kraljevine Nizozemske z dne 8. junija 2012 o podrobnih pravilih za liberalizacijo mednarodnega železniškega potniškega prometa razglasi za ničen;

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija naj bi izpodbijani sklep nepravilno oprla na člena 61 Direktive 2012/34/EU⁽¹⁾. Če se Komisija ne strinja s tem, kako nizozemski zakonodajalec prenese direktivo, lahko uporabi člen 258 PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Ta tožbeni razlog se nanaša na kršitev načel spoštovanja pravice do obrambe in lojalnega sodelovanja, ker naj bi Komisija po poteku projekta „EU-Pilot“⁽²⁾ nizozemske predpise v skladu s členom 61 Direktive 2012/34/EU odločila, da se ne uporabljajo več. Pri odgovorih na vprašanja Komisije v okviru projekta „EU-Pilot“ naj bi Kraljevina Nizozemska lahko razumno izhajala iz tega, da bo Komisija informacije, ki ji jih je posredovala, uporabila izključno v okviru (morebitnega) postopka za ugotavljanje neizpolnitve obveznosti.

3. Tretji tožbeni razlog: Ta tožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev in nepravilno razlago Direktive 2012/34/EU, ker naj bi Komisija domnevala, da meril za določitev „glavnega namena storitve“ v smislu člena 10(3) Direktive ni mogoče določiti vnaprej in da je regulativni organ pristojen za določitev merila za „gospodarsko ravnovesje“ v smislu člena 11(2) Direktive.

(¹) Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, str. 32).

(²) Glej Sporočilo Komisije – Evropa rezultatov – Uporaba prava Skupnosti, COM(2007) 502 final).

Tožba, vložena 7. oktobra 2013 – Dyson proti Komisiji

(Zadeva T-544/13)

(2013/C 344/124)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Dyson Ltd (Malmesbury, Združeno kraljestvo)
(zastopnika: E. Batchelor, Solicitor, F. Carlin, Barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi za nično Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 665/2013 z dne 3. maja 2013 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z označevanjem sesalnikov z energijskimi nalepkami (UL 2013 L 192, str. 1) v celoti oziroma v vsakem primeru tiste določbe, ki se nanašajo na učinkovitost čiščenja in energijsko učinkovitost; in

— odloči, da tožena stranka nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke v zvezi s temi postopki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja, da je izpodbijana uredba nezakonita in se v zvezi s tem sklicuje na tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog, v katerem navaja, da je Komisija preokračila pristojnosti, ki jih ima na podlagi člena 10(1) zakonskega pooblastila, Direktive 2010/30/EU (¹), ko je sprejela ta delegiran akt, ker:

— člen 10(1) zahteva, da Komisija z delegiranim aktom informira potrošnike EU o energijski porabi med uporabo. Izpodbijana uredba zavaja potrošnike glede energijske učinkovitosti sesalnikov, ker je zmogljivost čiščenje preizkušena le na sesalniku s prazno posodo in torej ne „med uporabo“;

— člen 10(1) zahteva, da Komisija z delegiranim aktom točno informira potrošnike EU o bistvenih virih, ki jih potroši naprava med uporabo, kot so vrečke za prah in filtri za enkratno uporabo. Delegirani akt ne daje nobenih informacij v zvezi s tem.

2. Drugi tožbeni razlog, v katerem navaja, da je Komisija kršila svojo dolžnost obrazložitve iz člena 296 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ker izpodbijana uredba ne pojasni, zakaj obstaja nezadosten „tehnološki napredek“, ki bi omogočal preizkus energijske porabe/učinkovitosti čiščenja v stanju z napolnjenim prahom. Niti ne pojasni, zakaj je Komisija odložila preizkus z napolnjenim prahom za pet let.

3. Tretji tožbeni razlog, v katerem navaja, da je Komisija kršila temeljno načelo enakosti s sprejetjem izpodbijane uredbe, ki diskriminira sesalnike brez vrečke in/ali sesalnike s ciklonsko tehnologijo v korist sesalnikov z vrečko. Izguba pri sesanju zaradi zamašitve – zlasti lastnost sesalnikov z vrečko – ne more biti ugotovljena s preizkušanjem v prvotnem stanju. Potrošniki pa se ne morejo takoj seznaniti z vzporedno prednostjo sesalnikov brez vrečke v primerjavi s sesalniki s ciklonsko tehnologijo.

(¹) Direktiva 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (UL 2010 L 153, str. 1)

Sklep Splošnega sodišča z dne 2. oktobra 2013 – RiskMetrics Solutions proti UUNT (RISKMANAGER)

(Zadeva T-557/12) (¹)

(2013/C 344/125)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik četrtega senata je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 370, 17.12.2011.